

Sygn. akt IV P 230/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący **SSR Magdalena Piątkowska**

Ławnicy: J. C., J. W.

Protokolant: Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 lutego 2016 roku w Ś.

sprawy z powództwa **Z. K.**

przeciwko F. (...) (...) Spółka z o.o. w Ś.

o przywrócenie do pracy oraz odszkodowanie

I powództwo oddala;

II zasądza od powódki Z. K. na rzecz F. (...) (...) Spółka z o.o. w Ś. kwotę 77 zł. zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powódka Z. K. wniosła pozew przeciwko (...) (...) sp. z o.o. w Ż. domagając się przywrócenia do pracy na poprzednich warunkach pracy i płacy, przyznania odszkodowania za utracone dochody oraz za utratę zdrowia. W uzasadnieniu wskazała okoliczności związane z przebiegiem jej zatrudnienia oraz z trybem rozwiązania umowy w oparciu o art. 53§1 pkt 1b kodeksu pracy. Jak podniosła rozwiązanie umowy było wynikiem bezwzględnego planu strony pozwanej realizowanego od (...). Działania pracodawcy polegały na nagminnej nieuzasadnionej krytyce wyrażanej podniesionym tonem głosu, pomniejszaniem kompetencji, ciągłym zastraszaniem i poczuciem humoru godzącym w godność powódki. W dalszej części uzasadnienia opisała zdarzenia od (...)

Na rozprawie w dniu (...) powódka sprecyzowała roszczenia pieniężne i wskazała, iż domaga się kwoty 8.120 zł. tytułem odszkodowania za utratę zdrowia oraz 8.120 zł. tytułem utraconych dochodów.(k.31)

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Wskazano, iż zarzuty, jakie powódka kieruje w stosunku do strony pozwanej są bezzasadne i absurdalne, a rozwiązanie umowy o pracę było spowodowane wyłącznie zaistnieniem przesłanek z o art. 53§1 pkt 1b kodeksu pracy. Podniesiono, iż zarzuty powódki są nie tylko nieudowodnione, ale nawet nieuprawdopodobnione. Wskazano, iż strona pozwana nie ponosi żadnej odpowiedzialności za stan zdrowia powódki, gdyż na ten stan nie miała wpływu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka Z. K. była zatrudniona u strony pozwanej od dnia (...) na podstawie umowy na czas nieokreślony na stanowisku pakowacz./bezsporne/

Powódka była wieloletnim pracownikiem strony pozwanej. Od około dwóch lat do pracodawcy docierały sygnały o niewłaściwym zachowaniu powódki w stosunku do podwładnych. Ostatecznie pięć szwaczek przyszło na skargę do pracodawcy. W obawie narażenia się na zarzut mobbingu w marcu 2015 roku wezwano powódkę z urlopu celem wyjaśnienia tej sprawy. Powódka nie złożyła wyjaśnień. Z uwagi na wieloletnią współpracę strona pozwana nie chciała zwalniać powódki dyscyplinarnie. Powódka wyraziła zgodę na rozwiązanie umowy za porozumieniem stron z przyczyn dotyczących pracodawcy. Następnie cofnęła swoje oświadczenie, na co pracodawca wyraził zgodę. W tym samym dniu powódka złożyła zaświadczenie lekarskie o niezdolności do pracy.

Dowód: akta osobowe (w załączeniu)

zeznania powódki e-protokół (...):10:21

zeznania J. F. e-protokół (...):21:59

Od dnia (...) powódka do nadal jest nieprzerwanie niezdolna do pracy. Niezdolność spowodowana jest schorzeniami psychicznymi, które swoje źródło mają w problemach, jakie powódka miała wobec choroby alkoholowej syna.

Dowód: akta osobowe (w załączeniu)

zeznania powódki e-protokół (...):10:21

zeznania J. F. e-protokół (...):21:59

Zakład pracy pozostawał przez czas zwolnienia lekarskiego powódki bez brygadzystki; obowiązki powódki musiała przejąć jej zastępczyni. Dnia (...) rozwiązano z powódkę umowę o pracę. Jako przyczynę wskazano art. 53§1 pkt 1b kodeksu pracy.

Dowód: akta osobowe (w załączeniu)

zeznania powódki e-protokół (...):10:21

zeznania J. F. e-protokół (...):21:59

Ustaleń stanu faktycznego sąd dokonał w oparciu o akta osobowe powódki, a w zakresie przyczyny wypowiedzenia, także w oparciu o zeznania stron, które jednoznacznie wskazują, iż przyczyny wskazane w rozwiązaniu umowy o pracę są prawdziwe, a powódka nadal pozostaje niezdolna do pracy. Co do zarzutów podnoszonych przez powódkę w pozwie- nie tylko ich nie udowodniła, ale i nie uprawdopodobniła. Z materiału dowodowego wynika, iż pracodawca nie działał w z góry powziętym zamiarze zwolnienia powódki albowiem wyraził zgodę na cofnięcie przez powódkę oświadczenia o rozwiązaniu przez powódkę umowy za porozumieniem stron. Jak wynika też z materiału dowodowego problemy psychiczne powódki i jej leczenie psychiatryczne znalazło źródło w problemach osobistych, które pozwalają domniemywać, iż powódka przenosiła je na grunt zawodowy w relacjach z pracownikami. Powódka jednoznacznie nie zaprzeczyła, aby te relacje nie były zakłócone, a zeznała jedynie, że nie przypomina sobie nic takiego.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Zgodnie z przepisami kodeksu pracy każda ze stron może rozwiązać umowę o pracę. Jednakże musi przy tym zachować pewne warunki, aby dokonane rozwiązanie umowy nie było dotknięte wadliwością. Jednym z takich warunków jest określenie przyczyny wypowiedzenia. Obowiązek ten wynika z art. 30 § 4 kp , a jego niespełnienie czyni wypowiedzenie niezgodnym z prawem.

W niniejszej sprawie przyczyna została wskazana, a z zebranego materiału dowodowego wynikało, iż zaistniały przesłanki czyniące tę przyczynę prawdziwą. Zgodnie z art. 53§1 pkt 1b kodeksu pracy pracodawca może rozwiązać

umowę o pracę bez wypowiedzenia jeżeli niezdolność pracownika do pracy wskutek choroby trwa dłużej niż łączny okres pobierania z tego tytułu wynagrodzenia i zasiłku oraz pobierania świadczenia rehabilitacyjnego przez pierwsze 3 miesiące - gdy pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy co najmniej 6 miesięcy lub jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana wypadkiem przy pracy albo chorobą zawodową. Właściwie niesporne było, iż powódka spełniła przesłanki z powołanego artykułu, a zatem pracodawca miał prawo zwolnić ją z tej przyczyny.

Co do roszczeń pieniężnych powódka nie wykazała odpowiedzialności pracodawcy za utratę zdrowia czy utratę zarobku, nie uprawdopodobniła zachowań, które przypisywała pracodawcy w pozwie. Nie wspomniała również o nich składając zeznania będące jedynym dowodem mogącym przemawiać za prawdziwością twierdzeń pozwu albowiem innych powódka nie zgłosiła. Z zeznań zaś J. F. wynika, iż to działania powódki wymagały podjęcia kroków wobec treści art. 94³. § 1 kp, zgodnie z którym pracodawca jest obowiązany przeciwdziałać mobbingowi.

Mając powyższe na względzie powództwo oddalono.

O kosztach sądowych (pkt II wyroku) rozstrzygnięto na podstawie przepisu art. 98§1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Nie są to koszty sądowe, od ponoszenia których powódka była ustawowo zwolniona, a koszty należne stronie wobec konieczności wydatkowania na proces, który w konsekwencji wygrała. Zgodnie z §3 przepisu

art. 98 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata/radcę prawnego / zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego radcy prawnego/, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Na zasądzoną od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę łączną 77 zł składa się opłata od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa w żądanej przez pełnomocnika strony powodowej kwocie 17,00 zł, zgodnie z ustawą o opłacie skarbowej oraz kwota 60 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (przepis z§11 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 490 oraz z 2015 r. poz. 617 i 1078).

Z uwagi na fakt, iż roszczenia pieniężne powódka sprecyzowała dopiero w trakcie postępowania, sąd uznał, iż do ewentualnych dalszych kosztów procesu zostaną one wzięte pod uwagę od następnej instancji.